

Anmälningar mot Kriminalvården, anstalten Hall, om placering av intagna i avskildhet under kollektiv arbetsnedläggning m.m.

Beslutet i korthet: I februari och mars 2020 placerades ett stort antal intagna i avskildhet med stöd av 6 kap. 5 § fängelselagen i ungefär två veckor för att de kollektivt hade lagt ned arbetet. JO slår fast att det är en mycket ingripande åtgärd att hålla intagna avskilda från varandra i två veckors tid. Under den period som JO har granskat vidtog anstalten dock åtgärder för att begränsa tiden som de intagna hölls isolerade, genom att bl.a. låta dem vistas i gemensamhet på fritiden. I beslutet konstaterar JO att anstaltens sätt att hantera situationen ledde till att de intagna inte var avskilda från varandra mer än några timmar åt gången. JO finner inte anledning att kritisera anstalten.

Bakgrund och inledning

Den 24 februari 2020 beslutade den dåvarande generaldirektören för Kriminalvården att intagna i anstalter och häkten fr.o.m. den 29 februari 2020 inte längre skulle få ta emot andra pengar än sådana som betalas ut från Kriminalvården. Sedan slutet av februari 2020 har JO fått in ett stort antal anmälningar mot Kriminalvården med anledning av myndighetens beslut. Klagomålen rör dels beslutet i sig, dels de konsekvenser som beslutet får för intagna och deras anhöriga. I mars 2020 beslutade jag att inom ramen för ett initiativärende utreda Kriminalvårdens överväganden inför beslutet, det rättsliga stödet för åtgärden och beslutets konsekvenser för intagna (dnr 2585-2020). Utredningen pågår fortfarande.

I det här beslutet behandlas hur anstalten Hall agerade när de intagna lade ned arbetet i protest mot Kriminalvårdens beslut om förbud mot insättningar av externa medel.

Anmälningarna

I anmälningar som kom in till JO mellan den 3 och 10 mars 2020 klagade tre intagna bl.a. på de åtgärder som anstalten Hall vidtagit med anledning av de intagnas protester mot beslutet att förbjuda mottagande av pengar. Av anmälningarna framkom bl.a. följande.

Dnr 1831-2020 (AA)

När intagna i anstalten Hall gick in i en fredlig strejk ledde det till att anstalten låste in dem under sysselsättningstid. Även de som inte hade någon sysselsättning, t.ex. sjukskrivna och förtidspensionerade, blev inlåsta. Anstalten delgav inte de intagna besluten vid samtliga in- och utlösningar. De intagna rapporterades dessutom för arbetsvägran.

Dnr 1914-2020 (BB)

De intagna bestämde sig för att strejka från jobbet på förmiddagarna, kl. 8.30–11.30, men de ville fortsätta att gå i skolan, gå till gymnastikhallen och biblioteket samt genomföra sina program. Anstalten informerade dem dock om att de skulle bli inlåsta hela dagarna om de inte gick till jobbet. Vidare fick de höra att om en intagen strejkade skulle alla bli inlåsta. De intagna som hade sin sysselsättning inom självförvaltningen – bl.a. BB själv – låstes också in fastän de inte avsåg att strejka. Personalen kom med kantinmat till avdelningen utan att de intagna beställt detta. Trots att självförvaltarna hade förberett mat åt alla intagna och kantinmaten skickades tillbaka drogs det pengar från avdelningens matbudget. BB lagade lunch och middag till de intagna som vanligt men fick ändå flera rapporter om arbetsvägran.

Dnr 2112-2020 (CC)

De intagna hölls inlåsta i cellerna under 18 timmar per dygn och tilläts inte att delta i påverkansprogram eller besöka psykolog och tandläkare. Även intagna som är pensionärer eller sjukskrivna låstes in och rapporterades för arbetsvägran. Handläggningen av intagnas verkställighetsplan, behandlingskollegium, permissioner och utslussningsåtgärder sköts upp.

BB och CC bifogade en kopia av ett informationsblad där det bl.a. framgår att personalen fr.o.m. den 3 mars 2020 hade för avsikt att en gång på morgonen tillfråga de intagna om de tänkte gå till sin anvisade sysselsättning. I informationsbladet står det också att kollegium skulle komma att hållas utan de intagna och att handläggningen av permissioner skulle skjutas upp till dess att den kollektiva arbetsnedläggningen hade upphört.

Alla tre anmälarna uttryckte dessutom sitt missnöje med Kriminalvårdens beslut att förbjuda insättning av externa medel till intagna.

Utredning

JO begärde att Kriminalvården skulle yttra sig över det som AA och BB framfört i sina anmälningar och över delar av det som CC anfört. I remissvaret skulle Kriminalvården vidare redogöra för hur anstalten hanterat de intagnas arbetsnedläggning och för om de intagna underrättats om anstaltens beslut att placera dem i avskildhet.

Kriminalvårdens remissvar

I sitt remissvar anförde Kriminalvården (Region Stockholm), genom regionchefen, följande:

Uppgifter i ärendet har inhämtats från ledningen vid anstalten Hall samt från Kriminalvårdsregistret.

Anstalten Hall gick upp i incidentledningsstab den 20 februari 2020 med anledning av att anstalten fick information om att Kriminalvårdens generaldirektör den 24 februari 2020 skulle fatta beslut om att intagnas medel skulle begränsas på sådant sätt att de intagna bara får tillgång till de pengar som betalas ut som ersättning eller bidrag från Kriminalvården. Detta beslut skulle träda i kraft den 29 februari 2020. Syftet med staben var att förutse och förebygga de konsekvenser av beslutet som skulle kunna medföra säkerhetshotande ordningsstörningar och att ge intagna korrekt information då spekulationer samt alternativa och informella informationskanaler bedömdes öka riskerna för ordningsstörningar. Säkerhetsläget bedömdes som förhöjt från och med offentliggörandet av generaldirektörens beslut.

Den 24 februari 2020 informerades samtliga intagna i anstalten Hall om generaldirektörens beslut. Personal samtalande med de intagna, och informationslappar om beslutet sattes upp på avdelningarna. Avdelningarnas ledning, i form av kriminalvårdsinspektör, klienthandläggare och verksamhetsstödare, hade sedan tillsammans med avdelningspersonalen och larmchef kontinuerlig dialog med de intagna.

Den 25 februari 2020 fattades beslut i staben att sysselsättningstiden på anstalten skulle vara kl. 8.00–11.00 och kl. 13.00–16.00 vid samtliga avdelningar. Skälet till detta var att anstalten gjorde bedömningen att det logistiskt var nödvändigt att hantera samtliga avdelningar på anstalten enhetligt med hänsyn till de personalresurser som fanns att tillgå, och för att kommunikationen till och från staben skulle kunna ske på ett effektivt och säkert sätt.

Direktivet från staben ut till avdelningarna var att om en intagen arbetsvägrade så skulle denne tillfrågas om skälen till arbetsvägran. Om personalen på avdelningen gjorde bedömningen att det var fråga om en kollektiv arbetsnedläggning så skulle de intagna på den avdelningen avskiljas under sysselsättningstiden med stöd av 6 kap. 5 § fängelselagen (2010:610), FäL.

Under eftermiddagen den 25 februari 2020 påbörjade de intagna på avdelningarna B3 och B4 en kollektiv arbetsnedläggning, då de gick till produktionslokalerna men väl där vägrade de att arbeta. Detta medförde att de intagna fördes tillbaka till sin avdelning för att avskiljas med stöd av 6 kap. 5 § FäL. Intagna vid andra avdelningar påbörjade kollektiv arbetsnedläggning dagen efter, och avskildes då under den stipulerade sysselsättningstiden. Den kollektiva arbetsnedläggningen pågick sedan i varierande omfattning till den 11 mars 2020.

Avdelningarna arbetade efter direktiv från staben enligt följande, med avseende på sysselsättningen:

- Intagna skulle vid tid för släpp till sysselsättning meddelas att det är tid för sysselsättning.
- Intagna skulle om de vägrade gå till sysselsättningen tillfrågas om anledningen.
- Kollektiv arbetsvägran medförde placering i avskildhet jml 6 kap. 5 § FäL under sysselsättningstid.
- Övrig tid vistades intagna i gemensamhet, om inte det finns skäl att besluta om annat.

För de intagna som deltog i den kollektiva arbetsnedläggningen gällde initialt att ett beslut om avskildhet fattades för sysselsättningstiden på förmiddagen, och ett beslut för eftermiddagen. Efter samråd med kriminalvårdsjurist vid Kriminalvårdens huvudkontor så fattades efter några dagar istället ett beslut om avskildhet per dag, men där anstalten medgav lätnader under den tid som inte räknades som sysselsättningstid. Besluten om avskildhet och besluten om att häva avskildhet delgavs som regel de intagna samma dag som beslutet meddelades.

Personalen tillfrågade de intagna på morgonen om de ämnade delta i sysselsättningen. De intagna som uppgav att de ville delta i sysselsättningen fick möjligheten att delta, och blev då heller inte avskilda. De intagna som vägrade initialt när de fick frågan på morgonen, men som sedan ångrade sig inför eftermiddagens aktiviteter fick en ny chans att delta i sysselsättningen dagen därpå.

Avskildheterna under den kollektiva arbetsnedläggningen hindrade inte individuella insatser såsom sjukvårds- eller psykologbesök, individuella påverkansprogram m.m. Vissa av dessa insatser ställdes dock in då det inte fanns personal som kunde eskortera intagna till dessa insatser eftersom den tillgängliga personalen ibland var uppbundna av hanteringen av den kollektiva arbetsnedläggningen. Många behandlingskollegier sköts upp under den kollektiva arbetsnedläggningen eftersom anstaltens klienthandläggare och koordinators var upptagna med handläggning och hantering av avskildheterna samt de misstänkta missköt-samheterna.

Särskilt gällande anmälan med dnr 1914-2020

Den intagne rapporterades den 26, 27 och 28 februari 2020 för kollektiv arbetsnedläggning. Dessa rapporter ansågs inte styrkta då den intagne var självförvaltare och deltog i sin anvisade sysselsättning då han lagade mat till avdelningen, varför dessa ärenden inte föranledde någon åtgärd.

Rättslig reglering

Enligt 1 kap. 6 § fängeslagen (2010:610) (FäL) får verkställigheten inte innebära andra begränsningar i den intagnes frihet än som följer av denna lag eller som är nödvändiga för att ordningen eller säkerheten ska kunna upprätthållas. En kontroll- eller tvångsåtgärd får endast användas om den står i rimlig proportion till syftet med åtgärden. Om en mindre ingripande åtgärd är tillräcklig ska den användas.

Enligt 3 kap. 1 § FäL ska en intagen ges möjlighet till sysselsättning i form av arbete, utbildning, brotts- och missbruksrelaterad programverksamhet eller annan strukturerad verksamhet.

Enligt 3 kap. 2 § är en intagen skyldig att utföra eller delta i den sysselsättning som anvisas honom eller henne.

Enligt 6 kap. 1 § ska en intagen under den tid då han eller hon är skyldig att utföra eller delta i sysselsättning vistas tillsammans med andra intagna (gemensamhet), om inte annat anges i denna lag eller följer av sysselsättningens särskilda beskaffenhet.

Enligt 6 kap. 2 § ska en intagen ges möjlighet att på sin fritid vistas i gemensamhet, om inte annat anges i denna lag.

Kriminalvårdens bedömning

Enligt 6 kap. 5 § FäL får intagna tillfälligt hållas avskilda från varandra, om det är nödvändigt för att ordningen eller säkerheten ska kunna upprätthållas.

Bestämmelsen tar sikte på tillfällig avskildhet på kollektiv grund. I förarbetena till bestämmelsen (prop. 2009/10:135 s. 139) nämns som exempel på situationer som kan vara skäl för sådana avskildhetsbeslut att ett larm utlöses, att elektriciteten är ur funktion, att otillåtna föremål hamnar i omlopp eller att intagna deltar

i kollektiv arbetsvägran. Det framgår också att ett beslut aldrig får pågå längre än vad som krävs för att Kriminalvården ska kunna hantera situationen, normalt inte mer än några timmar eller något dygn.

Av Kriminalvårdens handbok om gemensamhet och avskildhet i anstalt (2012:1) framgår att avskildhet enligt 6 kap. 5 § FäL även kan ske vid hot eller allmän oro. Det framgår också att mindre ingripande åtgärder alltid ska prövas och att s.k. inre sektionering eller differentiering kan ersätta beslut om kollektiv avskildhet.

Ett beslut om avskildhet enligt 6 kap. 5 § fängeslagen ska meddelas för varje intagen som omfattas av beslutet, trots att det rör sig om beslut som fattas på kollektiv grund (se t.ex. JO:s beslut den 23 november 2010, dnr 6715-2009). Det betyder emellertid inte att den eller de som avskiljs måste kunna knytas till de omständigheter som ligger till grund för beslutet.

Under aktuell tidsperiod arbetsvägrade nästan alla intagna vid anstalten Halls normalavdelningar i protest mot ett beslut av Kriminalvårdens generaldirektör. Anstalten bedömde initialt att det vore oproportionerligt att avskilja alla intagna även under fritid och att de skulle börja med att inte hålla dem avskilda under denna tid. Det visade sig att det fungerade utmärkt och någon eskalering av ordningsstörningar ägde inte rum.

Eftersom Kriminalvården inte hade yttrat sig över vissa frågor som anmälarna aktualiserat begärde JO att myndigheten skulle komplettera sitt yttrande enligt följande.

1. Det som AA och CC anförde om att även intagna som inte hade sysselsättning – t.ex. pensionärer – placerades i avskildhet och rapporterades för arbetsvägran.
2. Det som BB fört fram om att mat som levererades från anstaltens kök belastade självförvaltningsbudgeten trots att självförvaltaren försåg de intagna med mat.
3. Anstaltens besked om att handläggningen av permissioner skulle skjutas upp till dess att den kollektiva arbetsnedläggningen upphörde.

I sitt kompletterande remissvar anförde Kriminalvården (Region Stockholm), genom regionchefen, följande:

Uppgifter i ärendet har inhämtats från ledningen vid anstalten Hall.

Några ålderspensionärer var inte placerade vid de avdelningar som strejkade. Alla intagna hade någon form av sysselsättning anvisad. Initialt strejkade inte de som lagade mat inom självförvaltningen. Dessa avskildes inte då heller. Efter några dagar började även dessa intagna strejka. Anstaltens uppfattning är att det var påtryckningar från övriga intagna som ledde till att även självförvaltarna började strejka.

Självförvaltningsbudgeten justerades i efterhand genom att pengar återfördes.

Om en intagen under strejken hade ansökt om permission en specifik dag med kort framförhållning för exempelvis en begravning så hade anstalten handlagt dennes ansökan. Den skriftliga informationen avsåg ansökan om lufthålspermissioner och bevakade normalpermissioner som normalt inte innehåller en sökt specifik dag för utevistelsen. Anstalten inser att informationen skulle ha varit utformad på ett annat sätt.

Rättslig reglering

Enligt 3 kap. 2 § fängelselagen (2010:610) är en intagen skyldig att utföra eller delta i den sysselsättning som anvisas honom eller henne. En intagen som uppbär ålderspension enligt socialförsäkringsbalken får inte åläggas någon sysselsättning. En intagen som har beviljats sjukersättning eller aktivitetsersättning enligt samma balk får åläggas sysselsättning bara av den art och den omfattning som kan anses lämplig för honom eller henne.

Kriminalvårdens bedömning

Informationen om att handläggningen av permissioner skulle skjutas upp borde ha utformats så att den gjorde skillnad på brådskande angelägenheter och de av normal karaktär.

Anstalten har inte rapporterat några intagna för arbetsvägran som inte har haft sysselsättningsplikt. Däremot så har anstalten avskilt alla intagna på en avdelning enligt 6 kap. 5 § under sysselsättningstid även om just en enskild intagen inte var anvisad sysselsättning under hela tiden i avskildhet. Detta för att ordningen och säkerheten skulle upprätthållas.

Kommentarer från en av anmälarna

Anmälarna gavs tillfälle att kommentera remissvaren. CC skickade in kopior av handlingar i flera ärenden om misstänkt misskötsamhet (redogörelse, förhör och beslut). Enligt CC motbevisade handlingarna Kriminalvårdens uppgifter. Av handlingarna framgår bl.a. att CC rapporterades för kollektiv arbetsnedläggning vid flera tillfällen under perioden den 26 februari–10 mars 2020. Vidare framgår att han i förhör nekade till att ha deltagit i kollektiv arbetsnedläggning och att anstalten beslutade att inte vidta någon åtgärd med anledning av rapporterna.

Rättslig reglering

Kriminalvården har i sitt remissvar redogjort för flera bestämmelser som har betydelse i ärendet. För egen del vill jag nämna något om de krav som ställs på myndigheters handläggning av ärenden.

Enligt 9 § första stycket förvaltningslagen (2017:900) ska ett ärende handläggas så enkelt, snabbt och kostnadseffektivt som möjligt utan att rättssäkerheten eftersätts.

I 1 kap. 28 § Kriminalvårdens föreskrifter och allmänna råd (KVFS 2011:1) om fängelse finns vissa bestämmelser om verkställighetsplan för intagna. Där sägs att en intagen har rätt att aktivt delta i och medverka vid planering och utformning av verkställighetsplanen. Den intagne har rätt att närvara vid ett kollegium där hans eller hennes verkställighetsplan ska behandlas, om det inte kan äventyra ordningen eller säkerheten.

Bedömning

Avskildhetsplaceringarnas omfattning

I det här avsnittet kommer jag att beröra hur anstaltens beslut om avskildhetsplacering förhåller sig till fängelselagens regler. Jag kommer dock inte att gå in på de enskilda besluten för de tre anmälarna under den granskade tidsperioden.

Av utredningen framgår följande. De intagna i anstalten Hall hölls under perioden den 25 februari–11 mars 2020 i varierande omfattning avskilda från varandra under sysselsättningstiden men fick vistas i gemensamhet på fritiden. Besluten om att placera de intagna i avskildhet fattades enligt Kriminalvården med stöd av 6 kap. 5 § fängelselagen (2010:610).

Den återopade bestämmelsen ger Kriminalvården befogenhet att tillfälligt hålla intagna avskilda från varandra, om det är nödvändigt för att ordningen eller säkerheten ska kunna upprätthållas. Med stöd av 6 kap. 5 § fängelselagen kan Kriminalvården således upplösa gemensamheten i en anstalt eller på en viss avdelning eller en del av en avdelning. Bestämmelsen motsvarar 17 § fjärde stycket lagen (1974:203) om kriminalvård i anstalt.

I 6 kap. 5 § fängelselagen anges inte någon tidsgräns för hur länge intagna får hållas avskilda, men det ska vara fråga om ett tillfälligt avskiljande. Som Kriminalvården redogjort för framgår det av förarbetena att det normalt inte kan röra sig om mer än några timmar eller något dygn (se prop. 2009/10:135 s. 138).

JO har i flera ärenden granskat anstalters tillämpning av den aktuella bestämmelsen. I ett initiativärende gjorde chefsJO Elisabeth Rynning en genomgång av ett stort antal beslut om placering i avskildhet med stöd av 6 kap. 5 § fängelselagen. Hon uttalade i beslutet i det ärendet att flera av de granskade avskildhetsplaceringarna, vilka som längst uppgått till sex dygn, hade pågått längre än vad som får anses rymmas inom ramen för den bestämmelsen (se JO 2017/18 s. 121).

Även i ett beslut den 27 november 2018 konstaterade Elisabeth Rynning att en avskildhetsplacering hade pågått längre än vad som får anses rymmas inom ramen för 6 kap. 5 § fängelselagen (dnr 8060-2017). Den intagne hade i det ärendet varit avskild i drygt två dygn. Det var emellertid då inte fråga om kollektiv arbetsnedläggning.

En anstalts sätt att hantera kollektiv arbetsvägran under flera dagar har granskats av JO i ett ärende som avgjordes den 27 oktober 2009 (JO 2010/11 s. 187). I det fallet placerades de intagna i avskildhet under fem arbetsdagar med stöd av 17 § fjärde stycket lagen om kriminalvård i anstalt. Under avskildhetsperioden tillfrågades varje intagen dagligen om han var beredd att delta i anvisad verksamhet under dagen. JO bedömde att anstalten hade hanterat den uppkomna situationen på ett rimligt sätt. Av utredningen i ärendet framgick

att de intagna var avskilda även på kvällen efter den tid då sysselsättningen normalt är avslutad men att de gavs möjlighet att äta frukost gemensamt de dagar de i övrigt var avskildhetsplacerade. Jag noterar dessutom att den ifrågasatta avskildhetsperioden inte avsåg fem dagar i följd utan först torsdag och fredag i en vecka samt måndag–onsdag i veckan därpå. Från fredagen kl. 15 till måndagen kl. 8.30 vistades de intagna alltså i gemensamhet i normal omfattning.

När det gäller de protester som ägde rum i anstalten Hall i februari och mars 2020 är det utrett att anstalten i ungefär två veckor höll de intagna avskilda från varandra under sysselsättningstid. Vidare framgår det att sysselsättningstiden då var kl. 8–11 och kl. 13–16 vid samtliga avdelningar. Övrig tid vistades de intagna i gemensamhet om det inte fanns skäl att besluta om annat. Såvitt jag kan förstå var de intagna således dagtid avskilda från varandra i två perioder om tre timmar, sammanlagt sex timmar. Eftersom avskiljandet endast pågick under sysselsättningstid förutsätter jag att de intagna på helgerna vistades i gemensamhet i normal omfattning. Enligt Kriminalvårdens remissvar tillfrågades de intagna varje morgon om de hade för avsikt att delta i sysselsättningen.

Som Kriminalvården redogjort för får myndigheten endast använda en tvångsåtgärd om den står i rimlig proportion till syftet med åtgärden (1 kap. 6 § fängelselagen). Att hålla intagna avskilda från varandra under två veckors tid är onekligen en mycket ingripande åtgärd. Samtidigt kan det naturligtvis i en anstalt uppstå situationer av extraordinärt slag som kräver ett relativt kraftfullt agerande. Det är svårt att i efterhand avgöra om det var proportionerligt att besluta om avskildhet i den omfattning som anstalten Hall gjorde. Jag kan dock konstatera att anstalten vidtog åtgärder för att begränsa tiden som de intagna hölls isolerade, genom att låta dem vistas i gemensamhet på fritiden. Enligt remissvaret är Kriminalvårdens uppfattning att den strategi som anstalten valde fungerade och att ordningsstörningarna inte ökade i omfattning. Anstaltens sätt att hantera den uppkomna situationen ledde också till att den tidsperiod som de intagna var avskilda från varandra inte uppgick till mer än några timmar åt gången. Det är tydligt att anstalten strävat efter att anpassa sina insatser för att inskränkningarna i de intagnas frihet skulle bli så små som möjligt. Sammanfattningsvis finner jag inte anledning att kritisera anstalten i denna del.

Kriminalvården har anfört att de intagna underrättades om såväl besluten om placering i avskildhet som besluten om att häva avskildheten. I regel skedde detta samma dag som beslutet meddelades. Jag har inte några synpunkter på hur anstalten Hall gick till väga med besluten om avskildhet i formellt hänseende i detta fall, dvs. att det fattades ett beslut om avskildhet per dag men att de intagna medgavs lättnader under den tid som inte räknades som sysselsättningstid.

Hanteringen i övrigt av den kollektiva arbetsnedläggningen

Vid den aktuella tidpunkten fanns det enligt Kriminalvården inte några ålderspensionärer på de avdelningar där det förekom strejk. Samtliga intagna var anvisade någon form av sysselsättning. De intagna som ville delta i sysselsättningen ska ha fått göra det, och de blev inte heller avskilda. Enligt Kriminalvården avskildes inte heller de som hade sin sysselsättning inom självförvaltningen så länge de inte deltog i strejken.

Uppgiften från BB om att han rapporterades för arbetsvägran har bekräftats av Kriminalvården. Dessa ärenden ledde dock inte till någon åtgärd eftersom han hade deltagit i den anvisade sysselsättningen genom att laga mat till avdelningen. Det avdrag som hade gjorts från avdelningens självförvaltningsbudget justerades i efterhand genom att anstalten återförde pengar.

Kriminalvården har också förklarat att avskildhetsplaceringarna inte generellt utgjorde något hinder för insatser som t.ex. sjukvårds- eller psykologbesök och individuella påverkansprogram. Vissa insatser ställdes emellertid in eftersom det till följd av arbete som situationen medförde inte fanns personal som t.ex. kunde eskortera de intagna.

Jag konstaterar att det som kommit fram genom utredningen i dessa delar inte ger mig anledning att rikta någon kritik mot anstalten eller att göra några andra uttalanden.

Handläggningen av permissioner m.m.

Den som läser anstaltens informationsskrift kan få uppfattningen att anstalten hade för avsikt att helt bortse från ansökningar om permission så länge strejken pågick. Ett sådant förhållningssätt skulle naturligtvis vara helt oacceptabelt. Kriminalvården har medgett att den skriftliga informationen borde ha utformats så att den gjorde skillnad på brådskande angelägenheter och sådana av normal karaktär. Det finns inte tillräcklig anledning att kritisera anstalten för utformningen av informationsskriften. Jag nöjer mig med att påminna om att förvaltningslagens krav på myndigheters handläggning gäller även under en period när det pågår en kollektiv arbetsnedläggning.

Avslutning

Som jag nämnt inledningsvis behandlas frågor om Kriminalvårdens överväganden inför beslutet att inte längre tillåta insättning av externa medel, det rättsliga stödet för åtgärden och beslutets konsekvenser för intagna i ett initiativärende. Jag har därför inte sett något skäl att beröra dessa frågor inom ramen för de här ärendena utan hänvisar i dessa delar till det kommande beslutet i initiativärendet (dnr 2585-2020).

Jag har i dag också meddelat ett beslut som belyser hur anstalten Kumla hanterat protester från intagna genom kollektiv arbetsnedläggning vid samma

tid (dnr 1754-2020). I det ärendet fann jag anledning att kritisera anstalten Kumla. Under våren 2020 tog jag även emot klagomål mot anstalten Salberga om hur den anstalten agerat vid protester liknande de som förekom i anstalterna Kumla och Hall (dnr 1865-2020). Efter att vissa utredningsåtgärder hade vidtagits skrev jag av ärendet då jag gjorde bedömningen att det inte fanns tillräckliga skäl att utreda det ytterligare.

Ärendena avslutas.